

er en Begyndelse, ikke en Afslutning. Derved kan man opnaae ganske anderledes gode Resultater end hidtil. Den ærede Rigsdagsmand behøver altsaa ikke af den Grund at stemme for Mindretallets Nr. 4.

Jeg skal herefter komme til det, som maa ansees for Hjørnepunktet i den hele Debat: det Spørgsmaal, om det er nødvendigt eller ikke nødvendigt, rigtigt eller urigtigt at afskaffe Bægterne, eller om man maa søge at beholde dem i det nuværende System. Der er gjort den Bemærkning gjældende fra forskjellige Rigsdagsmænd, at dersom man for Tiden foranstaltede en Afstemning i Kjøbenhavn, saa er de overbeviste om, at den vilde lyde til Fordeel for Bægterne. Jeg veed nu ikke, om denne Afstemning skulde indbefatte Mandfolken alene, eller om ogsaa Fruentimmerne skulde stemme med; i sidste Tilfælde er det meget muligt, at Bægternes Forsvarere vilde faae Medhold. Men jeg maa dog spørge de ærede Medlemmer, om de ere villige til i andre Punkter at lægge en almindelig Afstemning i Kjøbenhavn til Grund for deres Ansæelse om Love. Det troer jeg dog ikke, at de ærede Rigsdagsmænd ville. Det kan nu gjerne være, at ærede Medlemmer i disse Dage kunne komme til at tale med Denne eller Hiin, som beklager Tabet af Bægterne, og de kunne derved faae et Indtryk af, hvad Folk i Almindelighed mene. Men dette løse Stjøn kan dog aabenbart ikke komme i Betragtning ligeoverfor, hvad der udtrykkelig er udtalt derom af Kjøbenhavns eneste berettigede Organ, Kommunalbestyrelsen. De ærede Medlemmer ville jo erindre, at der i Kommunalbestyrelsen, saa ofte denne Sag har været forhandlet, ikke har været udtalt nogen- somhelst Tvivl om, at det er en væsentlig Betingelse for det hele System, at Bægterkorpset afskaffes og afløses af det, som der her er Tale om. Det kan gjerne være, at der for Diebliffet findes en saadan Stemning i Kjøbenhavn som den, der er nævnt; den Slags Stemninger ere som bekendt overordentlig slygtige; det er meget muligt, at en saadan Stemning kan være vakt, deels af Medlidenshed og deels af en Slags veemodig Følelse ved, at man nu skal stilles fra de gamle kinglyste Bægtervers, der nu have lydt i saamange

Mar — en Følelse, vi endog have seet udtalt for nylig af en høit anseet Videnskabsmand, nemlig Konferentsraad Werlauff — det er muligt, siger jeg, at saadanne Følelser kunne have gjort sig gjældende og ført til, at man ligesom beklager, idet man staaer paa Dørtærskelen til Adskillelsen, at man ikke længere skal see og høre disse Folk. Paa den anden Side troer jeg dog rigtigt nok, at man ikke vilde tage feil, dersom man spaaede, at denne Stemning er aldeles forbigaaende, og at det meget snart vil vise sig, at den ikke havde nogen varig og sand Betydning; naar man gaaer noget nærmere ind paa Sagen, saa vil man komme til i Almindelighed at indsee, at ikke blot er Bægterkorpset i sin nuværende Skikkelse og i den Skikkelse, det vil faae efter det her stillede Forslag, aldeles ubrugeligt, men tillige er dets Afskaffelse en nødvendig Betingelse for den hele Reform, og at dette er udtalt fra saadanne Sider, som det er aldes umuligt at vægre sig ved at tillægge særdeles stor Vægt. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) troede igaar ates, at det var et eget „System“, der blev stillet op, og som ikke kunde taale Bægterne, saa at det egentlig var en blot systematisk Grund, som gjorde, at man ikke vilde beholde dem; det forekom mig endog, at den ærede Rigsdagsmand paa en Maade vilde gjøre mig til Dpshandsmand for dette System. Denne Ere maa jeg paa det Allerbestemteste fralægge mig, da den virkelig ikke tilkommer mig; jeg har ikke nogen som helst Andeel i dette Systems Opstilling. Den eneste Andeel, jeg har havt deri, er den, at jeg længe har søgt at bidrage Mit til at opløse, hvorledes Forholdet er paa andre Steder. Men dernæst er det en meget stor Feil at troe, at det virkelig skulde være et „System“, der var opstillet, som man alene af doktrinær Stædighed paa ingen Maade vilde fravige; det er netop de praktiske Folk, der have stillet alle disse Fordringer til Bægterkorpsets Afskaffelse, og jeg skal i den Anledning gjøre opmærksom paa Udtalelser fra den Mand, der har sat den hele Sag i Gang, nemlig den nuværende Politidirektør, Konferentsraad Bræfirup. Da det er et Punkt, der har været saa meget omhandlet, haaber jeg, at den ærede